

mu, a ja som našiel prevzácny poklad a som šťastný, že som objavil skvelé bohatstvo. Tak to bolo aj s tamtým baránkom: Židia zabili ovcu a ja som poznal ovocie obety. „Z boku krv a voda.“ (Jn 19,34) Poslucháč, prosím ťa, neprejdí tak ľahko ponad toto veľké tajomstvo. Ešte mi ostáva povedať niečo hlboké a tajomné. Povedal som, že tá voda a krv sú symbolom krstu a Eucharistie. Z nich vznikla svätá Cirkev kúpeľom znovuzrodenia a obnovou v Duchu Svätom (Tít 3,5), čiže skrze krst a Eucharistiu, ktoré akoby boli vzišli z boku. Teda Kristus zo svojho boku vybudoval Cirkev, tak ako z Adamovho boku vzišla manželka Eva. Preto aj Pavol vyhlasuje: „Sme z jeho tela a z jeho kostí“ (Gn 2,23), pričom myslí na bok. Lebo ako z Adamovho boku stvoril Boh ženu, tak nám Kristus dal zo svojho boku vodu a krv a z nich vznikla Cirkev. A ako Boh otvoril bok spiaceho Adama, tak nám on hneď po smrti daroval vodu a krv. Pozrite, ako si Kristus získal nevestu, pozrite, akým pokrmom nás živí! Z toho istého pokrmu sa rodíme aj živíme. Ako žena hnaná prirodzeným sklonom vytrvalo živí dieťa svojím mliekom a krvou, tak aj Kristus stále živí svojou krvou tých, ktorých znovuzrodil.

Biela sobota

20.4.2019

Zo starobylej homílie na svätú a veľkú sobotu

Čo sa to deje? Aké je dnes veľké ticho na zemi! Veľké ticho a osamelosť. Veľké ticho, lebo Kráľ spí.

Zem sa zľakla a zatíchla (Ž 76,9), lebo Boh v tele zaspal a zobudil tých, čo spali od vekov. Boh v tele zomrel a otriasol ríšou zosnulých. Isto ide hľadať prvého otca ako stratenú ovcu (porov. Lk 15,3-4). Určite chce navštíviť tých, čo sedia vo tme a v tône smrti (porov. Lk 1,79). Áno, Boh a jeho Syn idú vyslobodiť z múk uväzneného Adama a s ním uväznenú Evu (porov. Gn 3,15). Pán k nim prišiel s víťaznou zbraňou križa v náručí. Len čo ho zbadal prvý otec Adam, od úžasu sa bil do prs a zavolať na všetkých: „Môj Pán so všetkými.“ A Kristus odpovedá Adamovi: „I s duchom твоjím.“ Berie ho za ruku, budí ho a hovorí: „Prebud' sa, ty, čo spíš, vstaň z mŕtvych a zažiari ti Kristus.“ (Ef 5,14) Ja som tvoj Boh a kvôli tebe som sa stal твоjím synom, kvôli tebe a kvôli tým, čo vziať z teba, teraz hovorím a svojou mocou rozkazujem tým, čo sú vo väzení: Vyjdite, tým, čo sú vo tme: Zažiarite, a tým, čo spia: Vstaňte! Rozkazujem ti: Prebud' sa, ty, čo spíš! Veď som ťa nestvoril na to, aby si bol uväznený v podsvetí. Vstaň z mŕtvych; ja som život tých, čo zomreli. Vstaň, dielo mojich rúk! Vstaň, moja podoba, stvorená na môj obraz (porov. Gn 1,27)! Vstaň, vyjdime stadiaľto! Veď ty si vo mne a ja v tebe (porov. Jn 17,21,23); sme jedna a nerozdielna prirodzenosť. Pre teba som sa ja, tvoj Boh, stal твоjím synom. Pre teba som si ja, tvoj Pán, vzal tvoju prirodzenosť sluhu. Pre teba som ja, čo som nad nebesiami, prišiel na zem,

ba zostúpil som do podsvetia. Pre teba, človeka, stal som sa človekom, ktorému niet pomoci; moje lôžko je medzi mŕtvymi (porov. Ž 88,5-6). Pre teba, čo si odišiel zo záhrady (porov. Gn 3,23), v záhrade som bol vydaný Židom (porov. Jn 18,1) a v záhrade som bol ukrižovaný (porov. Jn 19,41). Pozri na sliny na mojej tvári, ktoré som prijal pre teba, aby som ti vrátil prvotný život (porov. Gn 2,7). Pozri, ako ma bili po tvári; zniesol som to, aby som obnovil tvoju znetvorenú tvár podľa svojho obrazu. Pozri sa na môj zbičovaný chrbát, na rany, ktoré som prijal, aby som odstránil bremeno tvojich hriechov, ktoré zaťažovali tvoj chrbát. Pozri na moje ruky, pre teba klincami pevne pribité k drevu, lebo ty si kedysi siahol rukou po strome zla. Zaspal som na kríži a kopija prenikla do môjho boku, lebo ty si zaspal v raji a z tvojho boku vzišla Eva. Môj bok zahojil ranu tvojho boku. Môj spánok ťa vyvedie zo spánku v ríši smrti. Moja kopija odrazila kopiju namierenú proti tebe. Vstaň, podme stadiaľto. Nepriateľ ťa vylákal z rajskej krajiny a ja ti dám miesto už nie v raji, ale na nebeskom tróne. On ti zahatal obrazný strom života, ale ja, ktorý som sám život, spojil som sa s tebou. Ustanovil som cherubov, aby ťa strážili ako sluhovia; teraz urobím, že sa ti budú klaňať, akoby si bol Boh. Nebeský trón je prihotovený, nosiči ochotní a prichystaní, svadobná komnata zariadená, jedlá pripravené, večné stánky a príbytky vyzdobené, pokladnice otvorené a nebeské kráľovstvo je od vekov pripravené.“

Pôstne listy 2019

Farnosť svätého Tomáša apoštola Šípok

6. pôstna nedela

14.4.2019

„Otcé, ak chceš, vezmi odo mňa tento kalich! No nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane!“

Tu sa mu zjavil anjel z neba a posilňoval ho. A on sa v smrteľnej úzkosti ešte vrúcnejšie modlil, pričom mu potsteka na zem ako kvapky krvi.
(LK 22,14n)

Dvaja bratia podľa tela vstúpili do kláštora. Jeden bol askéta a druhý sa vyznačoval poslušnosťou. Otec hovoril tomu druhému: „Urob toto“ – a on spravil. „Sprav tamto“ – on spravil aj to. „Jedz ráno – a on jedol. Pre svoju poslušnosť si získal veľkú slávu. Ale brat askéta bol urazený a závidel bratovi. Vravil si: „Keď je taký poslušný, skúsím ho nejako pokúšať“. Šiel za opátom a žiadal ho: „Dovoľ mi, aby som šiel s bratom tam a tam“. Abba im to dovolil. Prišli teda k rieke, kde bolo veľa krokodílov. Askéta chcel pokúšať brata, preto mu vraví: „Vojdi do rieky a prejdí na druhý breh“. Brat vstúpil do vody, ale krokodíly ho míňali a vôbec mu neuškodili. Keď to brat videl, vraví mu: „Vyjdi z rieky“. Počas ďalšej cesty našli mŕtve telo. Askéta vraví: „Keby sme mali starý odev, aspoň by sme ho

prikryli.“ Ale ten, ktorý bol poslušný, vraví: „Radšej sa pomodlime možno vstane z mŕtvych.“ Začali sa modliť a mŕtvy skutočne ožil. Vtedy sa askéta pochváľil: „To vďaka môjmu sebazapieraniu bol tento mŕtvy vzkriesený!“ Ale Boh ukázal otcovi kláštora aj to, ako brat ohrozil brata krokodílmi, aj to, aj to ako vzkriesili mŕtveho. Keď sa vrátili k starcovi, vraví bratovi askétovi: „Prečo si tak konal so svojim bratom a pokúšal ho? To pre jeho poslušnosť bol mŕtvy vzkriesený!“

Vstupujeme do veľkého týždňa našich kresťanských tajomstiev. Poprosme spoločne Svätého ducha, aby pomáhal prežítvať a vstupovať do týchto ta-

jomstiev s pokorným a vďačným srdcom. To pre Kristovu poslušnosť sme vzkriesení.

Požehnaný veľký týždeň
vyprosujú saleziáni.

Program VN:	M.U.:	Šípok:
štvrtok	17:00	18:00
piatok	17:00	15:00
sobota	17:00	19:30

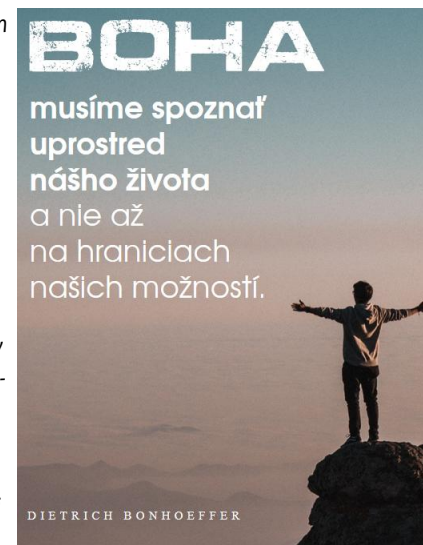
Abba Pimen hovorí: „Človek potrebuje pokoru pred Bohom, ako dýchanie.“

Žondelok

15.4.2019

„Ja, Pán, som ťa povolal v spravodlivosti a vzal som ťa za ruku. Utvoril som ťa a zmluvou ľudu som ťa urobil, svetlom národov, aby si otvoril oči slepým, vyviedol väňov zo žalára a z väznice tých, čo sedia v temnotách.“
(Iz 42,7)

Starec hovoril: „Kto sa chce uzdraviť z ťažkých duševných rán, aby bol zdravý, musí prijímať to, čo mu prináša lekár, lebo pre chorého na tele nie je príjemná ani operácia, ani čistenie rán a nespomína na to s radosťou. Ale aj tak sa uisťuje, že bez týchto operácií nemôže byť oslobodený od neduhov, a preto vydrží všetko, čo káže lekár, a vie že vďaka chvíľkovej

nepríjemnosti sa zbaví choroby na dlhé roky. Ten, kto ťa ponízuje alebo zahanbuje, je poslaný Ježišom. Zbavuje ťa prázdnej pýchy. Kto uteká pred užitočným pokúšením, uteká od večného života. Kto daroval sv. Štefanovi takú slávu, akú získal vďaka tým, ktorí ho ukameňovali.

Boh uzdravuje a posilňuje srdce i dušu človeka na ceste k nemu. On nám ako starostlivý Otec očisťuje rany, starostlivo stráži a dodáva nám odvahy. Pomodlime sa dôverujúc mu:

Pán je moje svetlo a moja spása, koho sa mám báť? Pán je ochranca môjho života, pred kým sa mám strachovať? Keď sa približujú ku mne zločinci a chcú mi zničiť telo, vtedy moji utláčatelia a nepriatelia strácajú silu a padajú. Aj keby sa proti mne postavili šíky, moje srdce sa nezľakne. Aj keby proti mne vzbíkol boj, zotrám v dôvere. Verím, že uvidím dobrodenia Pánova v krajine žijúcich. Očakávaj Pána a buď statočný; srdce maj silné a drž sa Pána. (Ž27)

Utorok
16.4.2019

Počúvajte ma, ostrovy, dávajte pozor, národy v diaľavách; Pán ma z matkinho lona povolal, už v živote mojej matky myslel na moje meno, ústa mi urobil sťa ostrý meč, ukryl ma v tóni svojej ruky. Utvoril ma ako zaostrený šíp, do svojho tulca ma uložil. A povedal mi: „Ty si môj služobník, Izrael, na tebe ukážem svoju slávu.“ (Iz 49,1n)

Nemecko-švajčiarsko-americký teoretický fyzik, zároveň veľký filozof Albert Einstein vyslovil o sebe zaujímavú myšlienku: Nemám žiadny výnimočný talent. Som len vášnivo zvedavý.“

Ako by vášnivo zvedavý/á pred Bohom? Čo chce Boh odo mňa? Chce to, čo každý človek, aby bol vášnivo naplno milovaný. Veď nečudo na jeho obraz a podobu sme stvorení. A preto so svätým Augustínom nenachádzame naplnenie pokiaľ nenájde boží pokoj: „Pre seba si nás stvoril a nespokojné je naše srdce, kým nespočinie v tebe.“ K tomuto sme všetci pozvaní, povolání. Niektorí zblížša ako rehoľníci a rehoľníčky, či kňazi.

Pápež František hovorí o troch nepokojoch, ktoré prežíva sv. Augustín: **1. Nepokoj duchovného hľadania** - Ako Augustín

aj my máme úprimne hľadať hlboký zmysel života (Boh ma čaká a On ma hľadá ako prvý).

2. Nepokoj srdca - Toto nás privádza k osobnému stretnutiu sa s Kristom, k neustálemu vychádzaniu zo seba. **3. Nepokoj lásky** - ktorá núti matku Moniku preliať more sĺz pred Bohom za syna. Prichádza mi na myseľ Ježiš, plačúci pred hrobom priateľa Lazára; Peter, ktorý potom, ako Ježiša zaprel, stretáva sa s jeho pohľadom bohatým na milosrdenstvo a lásku a horko plače; otec, ktorý z terasy vyčkáva synov návrat, a kým je ešte ďaleko, beží mu v ústrety. Pri-

chádza mi na myseľ Panna Mária, ktorá s láskou nasleduje Syna Ježiša až po kríž.

Streda
17.4.2019

V prvý deň sviatkov Nekvasených chlebov prišli k Ježišovi učeníci a pýtali sa ho: „Kde ti máme pripraviť veľkonočnú večeru?“ (Mt 26,14n)

V tvojom srdci.

Červený štvrtok
18.4.2019

Vezmú z jeho krvi a namažú ňou oboje verají a vrchný prah dverí na domoch, v ktorých ho budú jesť. A v tú noc budú jesť mäso upečené na ohni a nekvasený chlieb s horkými zelinami. A budete ho jesť takto: Bedrá budete mať opásané, sandále na nohách a palicu v ruke. Budete jesť rýchlo, lebo je Pánova Pascha. (Ex 12,11)

Dnes pri prežívaní pamiatky Kristovej poslednej večere môžeme prežívať a zažívať úžasný pohyb lásky, ktorý mali židia zapísaný vo

svojom zákone, a o ktorom rozprávali proroci. Toto všetko nachádza svoj vrchol v poslednej večeri. Ona v predstihu sprítomňuje smrť a zmŕtvychvstanie nášho Pána. Ako? V gestách tradičného židovského obradu, ktoré Ježiš si zoberie a v nich sprítomní svoju smrť a zmŕtvychvstanie. Tento obrad vykonávala každá židovská rodina. V ňom sa obetoval bezchybný baránok, jeho krv sa zachytila a ňou sa na znak božieho oslobodenia z otroctva pomazali veraje dverí.

Potom ten, ktorý predsedal obradu sa pomodlil modlitbu žehňania Stvoriteľovi, najprv zbral chleba a dával ho spolustolujúcim. Tu Ježiš sám dodáva slová: "toto je moje telo, ktoré sa obetuje za vás." Potom pri kalichu, ktorý taktiež žehná a dáva, Ježiš hovorí: "Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás." Lk 22,20

Jedlo poslednej večere bolo posledným, ktoré židia spolu jedli v Egypte v otroctve.

Ono bolo nasmerované do budúcnosti k neopakovateľnej udalosti a to k prechodu červeného mora, k oslobodeniu. A toto sa stáva podobne, ale aj celkom inak pri poslednej večeri: rozlomený chleba ukazuje ako bude zlomené telo Krista. Víno je vyliate ako bude preliata Kristova krv. V týchto dvoch udalostiach sa zračí oživujúca smrť nášho Pána - smrť, ktorá oživuje/oslobodzuje - smrť, ktorá dáva život. Toto tajomstvo môžeme prežívať každý deň. Nekonečný pohyb Božej lásky, ktorá si k nám nachádza každodenné spôsoby, aby nás posilnila na našej ceste, na našom putovaní cez púšť a pri pre-

chode červeným morom do zasnúbenej zeme, domov. TO-TO ROBTĚ NA MOJU PAMIATKU. Táto pamiatka nie je ničím iným ako Svätým duchom, ktorý nám ukazuje ako Boh oslobodzuje z otroctva. Dáva sa za nás.

Keď som teda ja, Pán a Učiteľ, umyl nohy vám, aj vy si máte jeden druhému nohy umyvať. Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám. (Jn 13,14-15)

Ján vo svojom evanjeliu, narozdiel od Marka, Matúša a Lukáša, nahrádza rozprávanie o poslednej večeri rozprávaním o umývaním nôh učeníkom. Prečo? Pre neho je symbol umývania nôh nutným pokračovaním, ba dokonca predĺžením, lámania chleba do každodenného bratského života. Od oltárnej sviatosti k sviatosti bratstva. Toto Ježišovo gesto znázorňuje najpokornejšiu zo služieb, lebo Ježiš v tej chvíli si nenahovára, že očistí celého človeka (toho len Boh môže osloviť a znova oživiť v krste), ale túži mu pomôcť v jeho putovaní, umyjúc mu nohy.

Takto nám eucharistia v predstihu pripomína nebeskú hostinu, na ktorú putujeme. Ustanovenie eucharistie upriamuje pozornosť do budúcnosti, tak ako to upriamuje chlieb a víno pri židovskej večeri - posilňuje nás pred prechodom z otroctva k slobode - otvára nás budúcim dobrom, ktoré už teraz máme možnosť zažívať. Utvára z nás ľudí, ktorí "robiacich eucharistiu zo všetkého, teda pri všetkom

vzdávajú vďaka (por. 1Sol 5,18)." No zároveň predlžuje zážitok spoločenstva z eucharistického stola k stolu bratskému. Aj my si máme navzájom nohy umyvať (pomáhať si na ceste životom).

"Srdce pohltí Pána a Pán pohltí srdce a z dvoch vecí sa stane jedna jediná." Ján Chrizostom:

Veľký piatok
19.4.2019

Z Katechézy svätého biskupa Jána Zlatoústeho

Chceš poznať silu Kristovej krvi? Vráťme sa k jej náznaku, pripomeňme si jej predobraz, čítajme dávne písmo.

Mojžiš hovorí: „Zabite jednorôčného baránka a jeho krvou natrite dvere.“ (porov. Ex 12,5-7) Čo to vravíš, Mojžiš? Môže vari krv ovce zachrániť rozumom obdareného človeka? Pravdaže, hovorí, no nie preto, že je krvou, ale preto, že naznačuje Pánovu krv. Teraz sa teda nepriateľ stiahne oveľa skôr, keď uvidí už nie krv predobrazu na dverách, ale pravú krv žiarit' na ústach veriacich, lebo ona posväcuje veraje Kristovho chrámu.

Chceš poznať inú silu tejto krvi? Pozoruj, prosím, odkiaľ začala vytekať a z akého prameňa vytryskla. Zo samého kríža vyprýštila ponajprv, jej žriedlom bol Pánov bok. Lebo keď Ježiš zomrel a ešte visel na kríži, prístupil vojak, kopijou mu prebodol bok a vytekla z neho voda a krv; jedno symbolom krstu, druhé Eucharistie. Vojak otvoril bok, a tým otvoril stenu svätého chrá-